

РЕШЕНИЕ

№ 1531

гр. Русе, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. Г. Д.

при участието на секретаря Дарина Сп. Великова
като разгледа докладваното от М. Г. Д. Гражданско дело № 20234520102021
по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по искова молба от „ЕОС Матрикс“ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Малинова долина“, ул. „Рачо Петков“ – Казанджията“ № 4-6, представлявано от управителя Райна И.а Миткова-Тодорова, чрез адв. М. Х. от ВТАК срещу Т. Н. Д., ЕГН ***** и С. И. Д., с ЕГН *****, с адрес за двамата: гр. Русе, *****, с която са предявени субективно съединени иски с правно основание чл.422 ГПК във вр. чл. 99 от ЗЗД за съществуването на следното вземане: за сумата 3900 лв. – главница, представляваща вземане по чл.79, ал.1, вр. чл.240, ал.1 от ЗЗД, вр. чл.4 ЗПК за неплатена част от заетата и дължима сума общо 12 788,47 лв. по Договор за потребителски кредит в евро № FL454518/10/09/2008 г., сключен между „Юробанк и Еф Джи България“АД /с настоящо наименование „Юробанк България“АД/ и ответниците, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозирание на заявлението за издаване на Заповед за изпълнение на парично задължение 15.02.2023 г. до окончателното изплащане, за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 498 на 16.02.23 г. по ч.гр.д. № 950/2023 г. на РРС. Претендират се и направените в заповедното и в настоящото дело разноски.

В исковата молба се твърди, че по сключен договор за потребителски кредит трето лице „Юробанк и Еф Джи България“ АД е предоставило на ответниците сума в размер общо 12 788,47 лв., усвоена изцяло на 10.09.2008 г., а ответниците се задължили да я върнат съобразно уговорените условия на 120 месечни вноски, включващи главница и лихва, като падежът на първата е на 10.10.2008 г., а падежът на последната на 10.09.2018 г. По силата на сключен договор за продажба /цесия/ било прехвърлено вземането от кредитодателя на ищеца в предвидената от закона форма, за което прехвърлителят е уведомил длъжниците. Поради неплащане на задължението по кредита настъпили основания, водещи до изискуемост на кредита в претендирания като главница размер от 3900 лв. Срокът на договора е изтекъл с падежа на последната погасителна вноска, а именно 10.09.2018 г. и не е обявяван за предсрочно изискуем.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК не е постъпил отговор от ответниците.

В съдебно заседание ответниците се явяват лично, заявяват, че признават иска и молят да се постанови разсрочено плащане на задължението.

В съдебно заседание, ищецът не се явява, депозирана е молба, чрез процесуалния му представител адв. М. Х., с която ищеца моли съда да уважат исковете съобразно признанието, като на основание чл.237, ал.1 ГПК постанови решение, основаващо се на признанието на иска от страна на ответниците или неприсъствено по реда на чл. 238 от ГПК. Претендира направените по делото съдебни разноски.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Предявени са субективно съединени искове с правно основание чл.422 ГПК във вр. чл. 99 от ЗЗД за съществуването на следното вземане: за сумата 3900 лв. – главница, представляваща вземане по чл.79, ал.1, вр. чл.240, ал.1 от ЗЗД, вр. чл.4 ЗПК за неплатена част от заетата и дължима сума общо 12 788,47 лв. по Договор за потребителски кредит в евро № FL454518/10/09/2008 г., сключен между „Юробанк и Еф Джи България“ АД /с настоящо наименование „Юробанк България“ АД/ и ответниците, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението за

издаване на Заповед за изпълнение на парично задължение 15.02.2023 г. до окончателното изплащане, за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 498 на 16.02.23 г. по ч.гр.д. № 950/2023 г. на РРС.

Ответниците направиха признание на иска в съдебно заседание.

Ищецът, чрез процесуалния си представител, направи искане съдът да постанови решение по реда на чл.237, ал.1 ГПК – при признание на иска, като му се присъдят и направените по делото разноси.

Разпоредбата на чл. 237 от ГПК предвижда възможността ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и да поиска постановяването на решение при признание на иска. В този случай съдът постановява решението си, като в мотивите му е достатъчно да се укаже, че същото е постановено при признание на иска.

Съдът намира, че в конкретния случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл.237, ал.1 от ГПК. В съдебно заседание ответниците направиха изрично изявление за признание на иска. С оглед представените по делото писмени доказателства: Договор за потребителски кредит в евро № FL454518/10/ 09/2008г.; Погасителен план към него; Молба за потребителски кредит; Бордеро с референция 6628545 от 10.09.2008г.; Договор за възлагане на вземания (цесия) от 18.01.2016г., Приложение 1 към Договор за цесия от 18.01.2016г.; Потвърждение за договор за цесия; Пълномощни към Договор за цесия; Уведомление за цесия и покана за изпълнение - по 2 броя; Известие за доставяне № 1110013523851 на МБМ Експрес ООД; Известие за доставяне № 1110013523852 на МБМ Експрес ООД; Известие за доставяне № 1110013523849 на МБМ Експрес ООД; Известие за доставяне № 1110013523848 на МБМ Експрес ООД; Извлечение от Търговски регистър за пререгистрация на „ЕОС МАТРИКС" ООД, както и от приложеното ч.гр.д. 950/2023 г. на РРС искът се явява основателен, което не се оспорва от страните. Спазени са и изискванията на чл.237, ал.3 ГПК, тъй като признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави, а от друга страна е такова, с което страната може да се разпорежда. С оглед направеното признание на иска, съдът намира предявеният иск с правно основание чл.422 ГПК във вр. чл. 99 от ЗЗД за съществуването на следното вземане: за сумата 3900 лв. – главница, представляваща вземане по чл.79,

ал.1, вр. чл.240, ал.1 от ЗЗД, вр. чл.4 ЗПК за основателен и доказан и следва да бъде уважен.

Ето защо, съдът постановява настоящото решение при призnanие на иска, като на основание чл.237, ал.2 ГПК не е необходимо да излага мотиви за това.

На основание чл. 241 ал. 1 от ГПК при постановяване на решението съдът може да отсрочи или да разсрочи изпълнението, с оглед имотното състояние на страната или на други обстоятелства. В случая по делото е направено искане от ответниците за разсрочено плащане по 100 лв. на месец общо, но липсват данни и доказателства за тяхното имотно и здравословно състояние или подадена декларация по чл. 83 ал. 2 от ГПК за семейното и имущественото им състояние, въз основа на които съдът да прецени, поради което не следва да се произнася.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК основателна се явява претенцията на ищеца за присъждане на направените по настоящото дело разноски в размер на 77,98 лв. за държавна такса, както и за направените разноски по ч.гр.д. № 950/2023 г. по описа на Районен съд Русе за адвокатско възнаграждение 180.00 лв. и 78.02 лв. държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл.237, ал.1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „ЕОС Матрикс“ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ж.к. „Малинова долина“, ул. „Рачо Петков-Казанджията“ № 4-6, представляван от Райна И.а Миткова-Тодорова, на основание чл.422 ГПК във вр. чл. 99 от ЗЗД, ЧЕ ответниците Т. Н. Д., ЕГН ***** и С. И. Д., с ЕГН *****, с адрес за двамата: гр. Русе, *****, дължат **СОЛИДАРНО** на ищцовото дружество следното вземане: сумата **3900 лв.** /три хиляди и деветстотин лева/ – главница, представляваща вземане по чл.79, ал.1, вр. чл.240, ал.1 от ЗЗД, вр. чл.4 ЗПК за неплатена част от заетата и дължима сума общо 12 788,47 лв. по Договор за потребителски кредит в евро № FL454518/10/09/2008 г., сключен между „Юробанк и Еф Джи България“АД /с настоящо наименование

„Юробанк България“ АД/ и ответниците, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на Заповед за изпълнение на парично задължение 15.02.2023 г. до окончателното изплащане, за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 498 на 16.02.23 г. по ч.гр.д. № 950/2023 г. на РРС.

ОСЪЖДА Т. Н. Д., ЕГН ***** и С. И. Д., с ЕГН *****, ДА ЗАПЛАТЯТ на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, направените по настоящото дело разноси в размер на **77,98 лв.** за държавна такса, както и направените разноси по ч.гр.д. № 950/2023 г. по описа на Районен съд Русе за адвокатско възнаграждение **180.00 лв.** и **78.02 лв.** държавна такса.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____